

— संनि RV. Prāt. 11, 23.

— निम् 1) hervortreten, zum Vorschein kommen: निर्गाम कथं यशः Spr. 3631. निर्गत hervortretend H: 1034. — 4) MBh. 3, 15399 ist wohl निगच्छति zu lesen; dagegen ist निर्गाम निद्राम् er schlief ein KATHAS. 64, 164 durch das Metrum gesichert. — caus. aufbrechen heissen Buāg. P. 10, 71, 13.

— परि 3) वरा^० Spr. 217, v. 1. Z. 4 Çāṇṭiḥ. 4, 7 gehört zu 4); vgl. Spr. 1733.

— वि 2) रणाविगत vom Kampfe absteigend R. 7, 29, 37.

— सम् 3) med. auch PAṆKAV. Br. 17, 12, 3. 5. — 4) SARVADARÇANAS. 50, 15. 101, 19. 116, 19. 117, 9. 150, 13. कायनालनसंगत sich eignend zu Spr. 3364. असंगत zu Jmd nicht passend 404. — 3) तं संगम्य nachdem er mit ihm zusammengekommen war Buāg. P. 10, 68, 19. — caus. 1) verbinden, construieren: अन्वयवत्तयापि पदानि कृदिस्वार्थागत्या अर्थात्तरे संगमय्य Sām. D. 132, 7.

— अनुसम् desid. nachfolgen wollen Ait. Br. 2, 36.

— अभिसम्, आधिमिश्राभिसंगत in Verein mit Buāg. P. 10, 77, 8.

— उपसम् 1, मर्गे यामजना: — तत्र तत्रोपसंगता: zusammengekommen, versammelt Buāg. P. 10, 41, 7. 71, 37. sich zu Jmd gesellen 82, 49.

— सम, समगच्छन्तु HARIV. 14787 fehlerhaft für मन गच्छन्तु, wie die neuere Ausg. liest. — Vgl. चुद् mit सम.

गैम P. 3, 3, 58. 2) f) gleicher Wortlaut BHAGAVATI 1, 381.

गमक SARVADARÇANAS. 4, 7. ०त् Sām. D. 122, 2. गमक n. in der Musiklehre ein tiefer Brustton MOLESW. Verz. d. Oxf. H. 87, a, 14. 200, b, No. 477. Das danebenstehende गालति bedeutet nach MOLESW. (u. गलाप) tuning the voice previously to singing; running over the notes to catch the key; humming a tune.

गमन 1) das Marschieren, das Ziehen in den Krieg Verz. d. Oxf. H. 334, a, 38. Ind. St. 10, 163. 198. — 2) das Gehen zu einem Manne Verz. d. Oxf. H. 216, a, 4. — Vgl. अथो^०, अत^०, अतरा^०, अस्त^०, सह^०.

गमनीय vgl. दुर्गमनीय.

गम्य 1) तदस्माभिः कथं पद्मो गम्येयमव्यो निशि zu passiren KATHAS. 74, 103. अति^० zugänglich Verz. d. Oxf. H. 239, b, 8. गम्य und अ^० thunlich und unthunlich Spr. 3941. संध्यया so v. a. zählbar RV. Prāt. 14, 28. — 3) स्त्रोषामगम्यो लोके ऽस्मिन्नास्ति कश्चित् so v. a. für die Weiber ist Niemand zu schlecht MBh. 13, 2222. चित्ता Verz. d. Oxf. H. 216, a, 4. — 5) SARVADARÇANAS. 60, 16. 73, 7. 111, 13. 166, 10. was errathen werden muss (im Gegens. zu वाच्य was ausdrücklich ausgesprochen wird) Sām. D. 697. Davon nom. abstr. ०ता f. 663. ०त् n. 767. — 7) PAṆKAT. III, 260 ist wohl तीक्ष्णोपायप्राप्तगम्य (vgl. Spr. 4130) zu lesen und zu übersetzen woran man schliesslich mit scharfen Mitteln gehen muss. — 8) was noch kommen soll, bevorstehend, zukünftig GAṆITADH. 296, 17. GOLADH. 8, 28.

गय 1) d) α) ein Rshi Ind. St. 3, 460. Ātreja Verfasser von RV. 5, 9. 10. — γ) Verz. d. Oxf. H. 68, a, 12. — 2) गयाकल्पपद्धति f. Titel einer Schrift HALL 176. — Vgl. मङ्गाय.

गयदास m. N. pr. eines Arztes Verz. d. Oxf. H. 314, b, 5 v. u. — Vgl. गयादास.

गयशिरस् der Punkt des Untergangs der Sonne (deshalb mit अस्त-

गिरि identificirt) Nir. 12, 19. गया^० KATHAS. 93, 86.

गयाकूप m. N. pr. einer heiligen Oertlichkeit (eines Brunnens) in der Nähe von Gajā KATHAS. 93, 88.

गयातीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 68, a, 2. 73, b, 31.

1. गर 3) Buāg. P. 11, 13, 41.

— अभि 3) preisend anstimmen: आशिषो ऽभिगृणतः Buāg. P. 10, 28, 31.

— अया besprechen: यथाभ्यागारमभिनितं पुनः पुनः पाप्मानं निर्हृ-
यात् Çāṇkh. Br. 17, 8.

— प्रति vgl. प्रतिगर fg.

— सम् 1) anerkennen als, als wahr annehmen: संगिरत्ते SARVADARÇANAS. 97, 13. 149, 16. — 3) es ist mit der ed. Calc. समगिरत् zu lesen; die Bed. ist sich geloben.

2. गर 1) गिलित्य: Buāg. P. 10, 13, 31. गिलित Vet. in Gött. gel. Anz. 1860, S. 741. — intens. vgl. वल्गुल्.

— उद् ausspeien: अगरो मुखात् । उज्जगारतं यज्ञसोमम् KATHAS. 61, 317. 63, 20. उद्गार्य 37, 139. उद्गिरितुम् 63, 184. von sich geben, ausstossen (einen Laut): अशातवदनाद्गोणस्वेरो वर्हिणः Spr. 2691. उखेखं नोद्गिरति वे KATHAS. 78, 113.

— प्रत्युद् vgl. प्रत्युद्गार.

— नि, निगिलति Spr. 3733. निगिल KATHAS. 37, 137. निगिरिष्यति 86, 137. निगिरितुम् 63, 184. निगोर्ण 37, 139. 141. 143. निगोर्णवत् 137.

3. गर Z. 2. fg. in anderen Hdschr. auch नाग्रियात् (Ait. Br. 8, 28).

1) कालः सुतेषु नागर्ति Spr. 632. 39:7. परोपकरणं येषां नागर्ति कृदये सताम् 4318. नाग्रत् b) Buāg. P. 10, 47, 32. WEBER, Rāmāt. Up. 342. fg. — Vgl. नागर fg.

— उद् caus. erwecken: उज्जगारित Sām. D. 209, 17. so v. a. erregen, bewirken: श्रोतृणां च लज्जामुज्जगारयन् Schol. zu KĀVAD. 1, 55.

— प्र Z. 3 richtig प्रनागरम् die ed. Bomb.

— प्रति vgl. प्रतिनागर fg.

गर 3, PAṆKAV. Ba. 19, 4, 2. fg. TAIF. Ar. 1, 9, 10. — 6, N. pr. PAṆKAV. Br. 9, 2, 16.

गरगिर PAṆKAV. Br. 17, 1, 9. 19, 4, 2. 10. TAIF. Ar. 1, 9, 10.

गरलात् (von गरल), ०यते wie Gift erscheinen ÇUK. ed. Bomb. 4.

गरिमन् 1) Schwere Buāg. P. 10, 7, 18. als Siddhi Verz. d. Oxf. H. 231, b, 9. = गुह्यप्राप्तिरुल्लयप्रेषा चन्द्रादिस्पर्शनशक्तिः 19. — 2) गाम्भीर्य^० KATHAS. 124, 83. Z. 3 गरिमणि Buāg. P. 4, 3, 21 erklärt der Schol. durch गुरुते रुद्रे.

गरिस्त्व grosses Gewicht, eig. KATHAS. 74, 192. Wichtigkeit: कार्यस्य Spr. 3914.

गरुड 1) ०मत्, ०स्तव Verz. d. Oxf. H. 94, a, 7. ०यत् 96, a, 15. ०मत-
निवर्हण 231, a, 39.

गरुडध्वज adj. Garuḍa im Banner führend: Kṛṣṇa's Wagen Buāg. P. 10, 71, 13.

गरुडवत् m. eine best. Stellung der Hände Verz. d. Oxf. H. 202, a, 23.

गरुडपुराण zum Pārṇaprāgñādarçana gehörig HALL 163.

गरुडमणिक्व n. vielleicht Smaragd (vgl. गरुडाश्मन्), ०मय smaragden KATHAS. 23, 11. — Vgl. तार्क्ष्यत्.

गरुडवेग adj. die Geschwindigkeit Garuḍa's habend; m. N. pr. eines